

Peuteren in de Grensmaas

Een aantal keer per jaar ga ik sportvissen in de Grensmaas. De Grensmaas is het traject tussen Borgharen en Linne en behoort tot de middenloop van de Maas. De Maas is hier niet bevaarbaar en het bodemsubstraat bestaat grotendeels uit zand- en grindbanken. In de winter is hij niet te bevissen door de grote afvoer van regenwater. In de zomer valt de rivier bijna droog en ontstaan er naast de hoofdstroom enkele nevengeulen die dan iets weg hebben van kleine beekjes. Door mijn contacten met plaatselijke vissers krijg ik regelmatig door wat ze hier zoal boven water halen; de laatste jaren zelfs enkele meervallen van anderhalve meter.

Op 11 augustus ging ik dan ook op pad om hier te gaan vissen. Deze keer niet met zwaar materiaal wat hier gebruikelijk is, maar met een lichte uitrusting om kleine vissen te vangen en om vervolgens eens op naam proberen te brengen. Gewapend met emmertje, cuvet en een foto toestel wist ik in twee uur tijd zo'n 30 visjes te verschalken. Naast de nodige blankvoorns, baarzen een snoekbaarsje van tien centimeter en enkele witvisjes die ik niet meteen op naam kon brengen, bleek ook een elrits te hebben toegehapt. Binnen vijf minuten had ik er nog een. Aangemoedigd door dit resultaat ben ik op 16 augustus teruggegaan en met behulp van de vriend van mijn dochter werden er nu nog eens tien elritsen gevangen. Het lijkt er dus op dat hier grotere aantallen elritsen voorkomen.

Het voorkomen van de elrits in de Grensmaas was mij niet bekend. Later bleek dat RAVON eind juni op Natuurbericht meldde dat tijdens de actieve monitoring van 2011 in de Grensmaas 85 elritsen waren gevangen. De soort was tijdens deze monitoring slechts eenmaal eerder aangetroffen, namelijk in 2008. Destijds werden zeven exemplaren gevangen. Op basis

Prachtige elrits gevangen in de Grensmaas (Foto's: Hans Moonen)

Meerval uit de Grensmaas van 1.5 meter en 23 kg (Fotograaf anoniem)

van de lengte-opbouw blijkt het om een zich voortplantende populatie te gaan.

Hans Moonen

Een bijzondere zandhagedis

Wilfried de Jong telt al jaren reptielen net ten zuiden van Nijmegen. Op 15 augustus viel hij met de neus in de boter: naast 6 gladde slangen en 26 normale zandhagedissen ook een hele bijzondere zandhagedis: een a-melanistisch exemplaar. Dit zijn dieren waarbij het zwarte pigment ontbreekt.